

Valsts prezidentes uzruna represēto apvienību pārstāvjiem Rīgas pilī, 2001.gada 14.jūnijā

Publicēts pirms vairāk nekā 24 gadiem

Publicēts: 14.06.2001.

Ļoti cienītās dāmas, augsti godātie kungi, mīlie tautieši, represētie,

Paldies, ka atnācāt šodien uz šo mūsu tikšanos mūsu tautas sēru dienā, 60 gadu atcerē par pirmajām masu deportācijām, kas skāra latviešu tautu un dažus no jums personīgi, bet citus - citos laikos un citos datumos.

Es priecājos ar jums šodien tikties, lai apliecinātu to, ka Latvijas valstij jūsu liktenis nebūt nav vienaldzīgs, bet tieši otrādi - jūsu liktenis ir daļa no tautas likteņa, un tautas pienākums to izprast un atcerēties. Valsts pienākums ir gādāt par to, lai pasaulei tiktu dokumentēts un pierādīts tas, kas toreiz notika. To, protams, ir vajadzīgs darīt zināmu ne tikai pasaulei, bet arī mūsu pašu bērniem un bērnu bērniem, jo ar laiku šīs liecības, šie piedzīvojumi izdzisis no ļaužu atmiņām, ja mēs negādāsim, lai to saglabā.

Jums katram ir smags dzīvesstāsts, tāds dzīvesstāsts, kur no vienas puses jums ir līdzīgi likteņa biedri, miljoniem citu, ja raugāties uz Padomju Savienības padarītajiem noziegumiem pret cilvēci visas tās pastāvēšanas laikā. Bet jūsu liktenis, protams, katram no jums ir jūsu personīgais un individuālais, vienīgais un neatkārtojama, taču jūs esat arī daļa no mūsu tautas un jūsu sāpe, jūsu ciešanas - tās ir un paliks mūžīgi visas mūsu tautas ciešanas. Jūsu liktenis ierakstīts arī mūsu tautas smagajās, asinsslacītajās un asaru slacītajās vēstures lappusēs.

Jūs, kas esat pārdzīvotāji, es gribētu lūgt un aicināt rūpēties un gādāt par to, lai jūsu piedzīvotais tiktu atstāts nākotnes mantiniekiem. Ne katram ir literārs talants, ne katrs par savu piedzīvoto var uzrakstīt grāmatu, bet gribētu lūgt piefiksēt precīzi savai dzimtai un mūsu tautai par liecību, kurā datumā un uz kuriem jūs tikāt izsūtīti, dažādos etapus, kuros jūs bijāt, tos ļaudis, kas jums bija likteņa biedri. Ja jums ir zināms, kas jūs nodeva vai kas palīdzēja jūsu izsūtīšanā, kaut arī tās būtu dažos gadījumos no citiem atstāstītas liecības, godīgi to pierakstīt, kādā veidā tas jums ir zināms. Mēs tikko atvērām, bijām pie klāt grāmatas "Aizvestie" atvēršanā, kurā 1941.gada 14.jūnijā aizvesto vārdi ir uzrakstīti. Tikai, kā viens no grāmatas saņēmējiem to minēja, mums būtu vajadzīgs arī tāds saraksts, kas bija klāt pie šīs izsūtīšanas, un tas saraksts būtu diezgan garš. Protams, negribam pēc 60 gadiem apsūdzēt tādos ļaudis, kas arī vairs nespēj aizstāvēties, un varbūt tikai uz kaimiņu nevalodu pamata ir tikuši apsūdzēti, bet, ja jums ir kādas skaidri zināmas liecības, kas jūs pratināja, tad ļoti svarīgi to vēsturei pierakstīt.

Jūsu likteņi pieder pie smagākajiem, kādus cilvēkiem iespējams piedzīvot. Bet es ceru, ka jūs saprotat, - ciešanas vispār ir daļa no pasaules, un pat tie, kas palika dzimtenē, nebija no ciešanām atbrīvoti un pasargāti. Dažam labam pārtikušam bagātā zemē dzīvojot, liktenis ir uzlicis ļoti smagus pārbaudījumus, kas šķiet necilvēcīgas ciešanas. Ne mums lemt un spriest par to, kādu likteni mums Dievs nolēmis, mums atliek vienīgi samierināties un censties to pārdzīvot, saglabājot savu pašcieņu, saglabājot izjūtu par savu cilvēcisko vērtību, saglabājot savu dziļāko cilvēcību. Un tieši šajā sakarā es vēlējos jūs uzaicināt šajā piemiņas gadadienā, šeit

uz prezidenta pili, lai jums aplecinātu, ka jūs esat valstij svarīgi.

Saistītas tēmas

[Vaira Vīķe-Freiberga](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidentes-uzruna-represeto-apvienibu-parstavjiem-rigas-pili-2001gada-14junijs>